

Robert Janusz

Wprowadzenie

Świat akademicki przeżywa różne jubileusze — niektóre związane są z sędziwymi uczelniami, których społeczne oddziaływanie wywarło szczególny wpływ na olbrzymią liczbę pokoleń mających przywilej duchowego dziedzictwa związanego z daną uczelnią. Inny rodzaj jubileuszów — to jubileusze związane z ważnymi osobami naukowego świata. Rzadko kiedy te ostatnie mogą cieszyć się tak znaczną „liczbą”, jak „dziewięćdziesiątka” dedykowana jubilatowi. Wydział Filozoficzny Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie przeżył właśnie taki jubileusz dedykowany wybitnemu filozofowi Księdzu Profesorowi dr. hab. Tadeuszowi Ślipko¹ SJ.

W dniu 15 V 2008 r. została zorganizowana, z racji 90-lecia urodzin Księdza Profesora, krótka konferencja naukowa, w której udział wzięli prelegenci, przyjaciele Księdza Ślipko oraz licznie zgromadzeni słuchacze. Po „Słowie powitania”, skierowanym przez przewodniczącego [R.J.] Towarzystwa Filozoficznego „Ignatianum”, którego Ksiądz Profesor jest nierzadkim uczestnikiem, Dziekan Wydziału, ks. dr hab. Józef Bremer SJ wygłosił „Słowo wstępne”. W sesji przeznaczony na prezentacje naukowe głos zabrali: ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek MIC, dr hab. Ewa Podrez, ks. dr hab. Tadeusz Biesaga SDB, dr Piotr Duchliński i ks. dr Piotr Aszyk SJ. Szczególnym wystąpieniem były refleksje o Jubilacie, które przedstawił ks. Kardynał prof. dr hab. Stanisław Nagy SCJ. Na zakończenie Konferencji głos zabrał dostojny Jubilat, który we właściwy sobie sposób, pełen życzliwego wszystkim humoru, opowiadał o swoim długim życiu i pracy nad etyką. Przyjazna atmosfera konferencji przeniosła się również na kolację zorganizowaną przez „Ignatianum” w naszej kawiarce „Veni”.

¹Ks. Profesor nie ma nic przeciwko gramatycznej odmianie swojego nazwiska, obojętnie preferuje jednak wersję nieodmienną.

W przedstawionej publikacji zawarte są artykuły, które nie tylko prelegenci na Jubileuszu Ks. Profesora zechcieli mu dedykować. Kilka artykułów dotarło do redakcji już po zakończeniu konferencji. Stanowią one pewne świadectwo osób, którym Ks. Ślipko stał się szczególnie bliski czy to z racji bezpośrednich kontaktów naukowych czy przyjacielskich. Najlepszym streszczeniem serdecznych uczuć ogarniających dostojnego Jubilata są słowa wygłoszone podczas konferencji przez ks. Kardynała Stanisława Nagyego, który wyraził swoje uznanie dla Ks. Ślipko, nazywając go wielkim księciem polskiej etyki katolickiej (rezerwując królewski tytuł dla Jana Pawła Wielkiego). Ks. Profesor został uznany przez Księdza Kardynała za wielkiego bohatera tej naukowej przygody, jaką jest etyka, a Kościół polski i nauka etyczna wyrażają największą wdzięczność wobec pracy Księdza Ślipko, którego cechuje charyzmatyczna i heroiczna skromność — „pokorne przeżycie i poczucie, że mimo tego, co człowiek czyni i dokonuje, pozostaje prochem, pozostaje skromnym narzędziem w ręku Boga. I za to dziękuję i w tym aspekcie przywołuję Ojca jako przykład dla pracowników nauki głębokiej i rzetelnej, która nie zabiega o poklask opinii, ale chce być zawsze służą prawdą”. Trudno znaleźć lepsze słowa odnoszące się do naszego dostojnego Jubilata.